

VIENYBĖ LIEUVNIKU

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Brooklyn, N. Y., 2 d. Berželio (June) 1909 m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIV

Nr. 22.

Iš ko kila tarp mūsų konspiracijos.

„Koks aš baltas ir švarus, o koks jis juodas ir purvinas.“

Kasdieninė mūsų mintis.

Primitimas kam nors pramanyto prasikaltimo yra taip jau nemaz-sniu prasikaltimu. Todėl visuomet, norint parodinti viešai kito netinkantį žmogiškai esybei pasielgimą, pirmučiausiai reikia tikrai patirti ir tik tą padarius apskelbtį.

Patėmyju čia gerbiama skaitojujui, kad šiuomis turiu sau už tikslą, atskleisti už dangalą nuo vieno pas Amerikos lietuvių skandalėlio, kuris da visai nesenai taip judino visuomenę ir tiek daug padarė triukšmo, nors viskas tas buvo paremta ant tuččių žodžių, vienos tas „milžiniškas“ bokštą buvo murtas be jokio psmato. Dalykas štai kame.

Pereitų (1908) metų, lapkričio pabaigoje, kaimelyj vadina Minersville, po vieno lietuvių vystuvių pasklidu paskalai, buk vienas lietuvis (J. Bekampis), LSS. kuopos narys, taipgi V rajono Komiteto narys, vestuvių laiku išsi-vedės vieną iš vietinių moteriskų — pravardės nemensiu, — į laukus ir norėjęs ja priversti, grumodamas nušovimui iš revolverio, prie begediško darbo. Tas paskalas, ypač tarp vietinės socijalistų kuopos narių pagimdė nemazą triukšmą — nėsa toks prievertas pasielgimas yra labai diskredituojančiu visą kuopą vietinių žmonių akys, — žino ma, jei taip butų buvę pasielgti ir paskui visų tylima. — Panašiai jei bent tik chuligai gali pasielgti.

Prisiartino susirinkimų dienu. Susirinkimas pradėta ir varyta kuopos darbas iki prieita prie minėtos komisijos raportu. Atsistojo vienas iš komisijos narių, kuris buvo paskirtas nueiti pas žinoma merginą ir trumpai, lakoniškai paaiškino, kad tiesa, jog mergina prisizinusi, kad Bekampis ja palydėjęs iš vestuvių, bet apie privertimą mylēti ir grasinimą nušovimui absoluitiskai nėko nezinanti. Antrasis komisijos narys visai nesodojo, tečiaus ir jo buvo užklausta ką apie tai patyrė. Tas taipgi trumpai, lakoniškai, besišypsodamas paaiškino, jog ir ta moteriskė (jo sesuo) netikė nieko nezinanti, bet apie tai nei nesapnau.

Gana bus to. Pasirodė vienai aiskai, jog viskas, nežinia kieno ir su kokių tikslu, pramanyta.

Bet štai imu citatą iš p. F. J. Bagočiaus straipsnio „Ar socijalistai nesutinka tarp savęs“, tilpusio „Lietuvos“ 52 num. 1908 m. Ve kaip jisai rašo apie tik-ką augščiau aprašytą dalyką: „... Ta pati ypatiai parodė savo dorą, nes su revolveriu rankoj nuo kito sutvėrimo bandė dorą atimt, ir ant greitų nudulkino smiltis nuo padų. Dieve jam padék ir vienai mūšių draugams, kurie iškrypo iš kelio, kur-nors raimai apsigyventi, apmastyti, o gal pamatys savo klaidas ir sugrijs į eiles tikrų kovotojų palikę visus barbariskus, nežmoniškus papročius (mano publikuoti).“

Galas turėjo buti surasta Radosi jau ir tam pačiam susi-rinkime asmuo, kuris taipgi buvo dalyvavęstose vestuvėse; tas asmuo griežtai užgnyjo tuju paskalų teisingumą. Prirodė, kad minėtasis vaikinas, J. Bekampis, kalbėjo greta se-
dėdamu, su ta moteriskė, bet

nebuvo išeję pasivaikšiotu. Bet didžiumos vis-gi nepasakinta nei tuomi paaškinimu, — nors jau gana aišku susirinkusiems buvo, jog visa tānešvari „istorija“ — kieno-nors, gali but, ant keršto, prasimyamas. Nepasakakinta da ir dėlto, ką prie to paskalo da ir kitas paskalės buvo prikerpta, butent, jog tas pats vaikinas belydėdamas iš vestuvių tula merginą — ir tos pravardės nemensiu — užklauses jos ar ji ji myli ir pridurestoliydžio, kad jeigu pasakytu, jog nemyli, tai tuoju peršautu. Ot del to, tečiaus labiau dėlei pirmutinio incidento, išrinkta iš dviejų asmenų komisija, kuriai susirinkimo duota instrukcijos — nueiti pas žinomas jau moteriškė ir merginą, ir pilnai apie tai patirti Beto, jeigu jos sutiktų eiti, tai užkvesti juodviij i socialistų kuopos mėnesinį susirinkimą.

Kaip matėme p. Bagočiaus augščiau aprašytas dalykas gana tamsus. Ir vien dėlto neturėjau rasti sau vietą nei viename iš laikraščių. Vienok jis rado. Bet ką jisai rado, rodos, reikia už tai pakaltinti p. Šerną, „Lietuvos“ redaktorių, ir pakalti už tai, kam tokį tamsų dalykelių leido patalpinti be causae cognitione. Jei tai butų padares p. Šernas, tai nebūtų reikėjė talpinti. Mat n-paprasciaus ir tamsiausiai dalykelių randa sau vietą amerikietiškoj lietuvių laikraščioj, tai, tur-but, daroma visuomenės labui, jos šventėmis. Todėl lai šisai atsitikimas bus lietuviškų laikraščių redaktoriams, kaip moraliska lekcija, kad ateityj apsisaugotų patis ir savo redaguoja

mus laikraščius nuo tam panašių dalykų. Jeigu apie panasius dalykus prisieina per laikraščių kalbėti, tai pirmutinė redatoriaus pareiga tame atvejy, — pareikalauti nuo autoriaus tikrų davadų: kur tas atsitiktu ir ar gali kas-nors kitas apie tai liudyti. Tuos daudus surinkus sudėti į archivą, o ne talpinti in flagranti be jokių davadų tokius tam sius dalykelius. Daburgi, p. Bekampis gyveno Minersvilleje, o p. Bagočius Philadelphiaje. Cia reikia pastebeti: kodel ne iš Minersvilles buvo paduotas visuomenės žiniai tas „žmoniškas“ (sic!) aktas, tečiaus iš Philadelphijos?

Bet, negana to, kad p. Bagočius išdrėjo taip atvirai kalbėti apie jam nežinomą dalyką, bet taipgi ir „Kovos“ redaktorių, p. J. Baltrušaitis visai nepaisėdamas kiek tame tiesos, maišo p. Bagočiaus sutaisytą tešlą ir lipina tą „žmonišką“ bokštą, kuriam vienok lemsta Rusijos 1905 m. revoliucijoje

žmonėmis (mano pab. M.).“ Man rodos, kad apie p. B. čiaus minėtą dorą, — kas pagal mono

nuomonę lyginasi tikrai nedarybei, — kiekvienam gali buti aišku. Ištikrujų reikia uypatinga dora žmogaus, kuris su

tokiu tvirtu persitikrinimu

viešai laikraščioje kalbėtų apie

tokį dalyką, ir tai netik netu

rēdamas tikrą, bet be jokių

faktų. Bet kam tie faktai,

kam jie reikalingi, nes pakanika mums, mūsų logikos —

paputė vėjas, ir tu pusk!...

Stebėties reikia, kokiu būdu

ta mūsų logika da ir tebesi-

laiko prie sveikatos; plakame

mės su ja visus, — kaltas, ne

kaltas, tiesi ar netiesa, tečiaus

jeigu tik užkliuvo, tai jau še:

logikas, kur logika? —

sugriuti. Stai citata iš „Kovos“ 20 num. p. J. Baltrušaičio prierašo prie M. B.-is straipsnio „Teror stai ir žmoguzdžiai, ekspropriatoriai ir pleškai“: „... LSS-goj da-

bar nera tokį subjektą; vienas buvo įsimalinės, bet kaip žinoma (mano pab. M.) naujas jo kriminališkas (mano pab. M.) pasikeymas išsprukdė iš mūsų organizacijos pirmiau, negu but buvę pri-

verstas iš jos eilių.“

Tai taip rašo visuomenės laikraščinių redyti išrinktas as-

muo! Ar turi jis supratimą,

kokojo pozicijoj jis save pasta-

to? — nerikia klausti. Kada

gi p. Baltrušaičio kalbama

apie išsprukdymą iš LSS, tai

odos ir aš turi lygią tiesą

paminėti priežastį, dėlei kurių

J. Bekampis iš socijalistų eilių

ir komiteto rezignavo. Tėmy-

kit! — rezignavo. — Kaip tik

tuo pačiu laiku, kada Miners-

villeje iškilo augščiau apra-

tas paskalas apie J. Bekampį,

gavome — aš ir J. Bekampis

laikus iš Philadelphia, ku-

riuose buvo nurodomas, jog

Bekampis butinai turi persi-

kelt į kitą vietą, nėsa, p. F. J.

Bagočius aiškiai parodė bei

išsitaręs, kad yra pasirizęs pa-

duoti į valdžios rankas, — jei

pats neištostišas iš Sajungos,

— vienai iš LSS. narių, kuris esas

taipgi V. K. nariu... Zino-

ma, Bekampis priėmė draugų

patartį ir į antrą dieną, po

laikų gavimui, pasitraukė iš

Minervillės, tai-gi ir iš

LSS. —

O to tur buti p. Bagočiui ir

tereikėjo, idant parašyti, jog

„nudulkino smiltis nuo padų“.

Bet tik ne dėl tos priežasties,

kurią Bagočius apskelbė, tik

dėlei p. B. čiaus „rupest ngu-

mo“. Ot tai tokios dėstis ir

jų apsireiškimai turi sau pra-

džią ir vietą mūsų pirmieviš-

koj, visuomenės idealizuojan-

čioj organizacijoj, Liet. Soc.

Sąjungoj. Taigi, p. J. Bal-

trušaiti — tas tat išsprukdė J.

Bekampi iš LSS., o ne kas ki-

tas, — kaip tamsta laižai geis-

tim, kad butų.

Prie konkliuzijos, pabrau-

kės prie J. Bekampio skundo

absoliuto plenariai reikalauju

visuomenės vardu: 1) nuo F.

J. Bagočiaus, idant atšauktą

per „Lietuvą“ savo žinios

neteisingumą; 2) taip-gi tą

tur padaryti J. Baltrušaitis

per „Kovą“, LSS. organą.

Da priduriu — kadangi J.

Bekampis, kaip ir kiekvienas

revoliucionierius, dalyvavęs

pasaulėje, apdriskę ir išalkę

Platinkime blaivystę ir tokiu

turi slapstyties, ypač, kada ant jo kėsinasi, ir negali pats pareikalauti, kad tas butų atšauktas, tad aš pasiūmu ant sa-ves tą „baisų“ jo „kriminališką prasizingimą“ ir da kartą pareikalauj griežto atšaukimo arba tikro prirodymo to, ką skelbė.

Tur buti galas paskalamas arba, vice versa — tur žuti idealai. —

Menkutis.

budu atliksime garbingiausią užduotį ant šios pasaulės, garbingesnę už filantropų didžiausias dovanas pavargėliams ir ligotiemis, nes su panaikinimu alkoholinių gérinėj, arba surastojimu jų vartojimo kaipo géralus, išdilis ir išnyks daugybė ligų ir vargų, o to vieton atrasime sveikatą kuno ir prototo, ir laimę visuomenei.

Beveik visos tautos Jungtinės Valstybės turi susivertę labdarinės blaivystės kuopas; bet mės gi, lietuvių, nors turime daugybę visokių draugys čių, bažnytinį ir svetiskų, su visokiais gražiais vardais, bet netenka išgirst tarpe tų visų linkimą prie tikros meilės artymo, tėvynės ir visuomenės, tai yra prie platinimo blaivystės.

Patėmyjau, jog Brooklynė randasi draugystė vadinama „Progreso Ratelis“ ir nudžiugau išgirdęs taip puikiai skambanti vardu; bet nusiminiau vėliau perskaite, jog vieton užsiėmimo „progresu“, jie ginčiasi tokiais padėkėmis klausimais: ar vyras ar moteris yra vienės kito vergais. Iš savo pusės norėčia jiem tarti, jog tasis klausimas senai jau išrištas pas visas praktinės tau-tas, bet atlikimai užduočių, ant kokius darbininkai gali ištengt.

Reikia mums medicinos knygeliu.

— o —

Neužginamas daiktas, kad lietuviškų knygų ir yvairių spaudinių skaičius paskutiniai metais smagiai padidėjo. Bet ne visoms dalims myšų raštijos vienaip sekasi. Yra visos jos šakos, kurios labai atsiliko nuo kitų. Štai imki me mediciną. Net nesupranta ma, kodėl pas mus taip mažai išeina medicinos knygelių. Suskaitime, kad per 13 metų (1895–1907) visame sviete pa sirodė tik apie 40 lietuviškų medicinos knygelių — taigi po 3 knygeles kasmetas. Kokios tos knygėlės — nepaisysime, nors, tiesa pasakius, ne viena yra tarpe jų tokia, kuri geriau butų padarius nepasirodžiusi iš-po spaudos.

Ar nereikėtų pabandyti ta spraga myšų raštijoje užpildyti? Keletas gydytojų yra pa siadėję „Lietuvos Ukininko“ redakcijai pagaminti eilę pri einamai parašytų medicinos knygelių. Bet jų išleidimui reikia pinigų.

Todėl krepjamės į Lietuvos visuomenę, ypač gi į gydytojus-lietuvius, ar negalėtų pa laikyti pinigais ir raštais my šu sumanymo. Tam reikalui priimame aukas ir kviečiame išsirašyti į narius bendrovės „L. U-kui“ leisti.

Kas jneš nemažiau kaip 25 rub., bus paskaitytas tūs bendrovės nariu ir gaus „L. Uki nink“ ir išeinančių medicinos knygelių po 1 egzempliorių dovanai. Mažesniems au kautojams ir-gi siūsime po 1 egz. knygučių arba „L. U-ką“, iki atsilyginsime. Visi metiniai „Lietuvos Ukininko“ emėjai taip pat gaus dovanai po 1 egz tū knygučių.

Siučiant tam reikalui pini gus butinai reikia pažymeti, kad tie pinigai skiriami medi cinos knygelėms leisti. Tie pinigai tik tam dalykui ir eis.

Jeigu atsiras užtektinai lė šu, tai leisime kas mēnuo po vieną prieinamai parašytą medicinos knygę.

Pinigų taip daug nereikėtu — kokia 50 rub. mėnesiui. Toliau — dalis pinigų grįš iš pardavimo tū knygelių. Taigi, kad pradėti tą naudingą darbą, reikia mums keleto šimtų rublių. — Pasitikime, kad vi suomenė neatsisakys padėti mums.

Jeigu pasirodytų, kad mes apsivylėme, kad pinigų reika lingų nesuradome, tad visiems, kas kiek buvo jnešę, pinigus sugražinsime.

Sudejė tą dalyką į visuomenės rankas laukiamė atsiliepi mo.

F. Bortkevičienė.
Dr. K. Grinevičius.

P. S. Paaškinimas apie užsistikėjimo bendrovę „Lietuvos Ukininkui“, kitiems laik raščiams ir knygoms leisti po firma „Felicia Bortkevičienė“, Kazys Grinevičius ir Ko.“, įsteigtą vasario 29 d 1908 m.

Kapitalas susideda iš narių išeinių.

Bendrovės reikalau vedė Felicia Bortkevičienė ir dakt

taras Kazys Grinius (Grinevičius).

Kas metas buna visuotinas bendrovės narių susirinkimas bendrovės reikalams prižiure ti.

Kiekvienas jnešėjas jdejės 25 rub. ir daugiau turi 1 bal s, jdejės 250 ir daugiau turi 2 balsu, jnešės 500 rub. ir daugiau gauna 3 balsus.

Kiekvienas jnešėjas (jdejės nemažiau 25 r.) gauna dykai vieną laikraščio egz.

Už nuostolius atsako jnešai tik savo jnešimais.

Bendrovės įstatymai at spaudžinti „L. U.“ 1908 m. N 10 ir 11. Kas nori, gali gauti bendrovės įstatymus dykai „L. U-ko“. redakcijoj.

Nuo Liet. Soc. Sajungos V Susivažiavimo.

LSS. V susivažiavimas bu vo laikytas nuo 28 iki 31 ge gužio, So. Bostone, Mass.

Delegatai pribuvo 33 — iš sių kuopų: 1—A. Stanelis,

F. Bagočius, J. Stirbis. 2—M. Salna, J. Sunskis. 4—K. Gu gis, J. Varkala. 7—K. Vai vada. 16—K. Liutkus. 17—

Stogis. 19—J. Šukys, J. Sal tis. 27—J. Kazlauskas. 40—

Dusevičius. 45—J. Gilius. 52—A. Purvis, M. Račiutė, J. Danielius. 60—S. Michelsonas,

J. Raulynaitis. 61—A. Gude lis. 64—A. Baronas, J. Juškevičius. 67—Klikunas, B. Ken tra. 71—P. Kazakevičienė. 78

J. Čepulis. 80—Baušmanas, Stasiulevičius. 89—Ivonaitis. 115—A. Antonov.

Nuo Mass. rajono—A. Ži montas.

P. Norkus, J. Grinius, Pus kunigis — be sprendžiamajo balso.

Svarbesni nutarimai akia metus:

1. Perkelti „Kovą“ Chica gon.

2. Konstituciją vėl pagra zint kuopų svarstymui iki lie pos 15, o potam Kons. Komisi jai sutvarkius naują medžiagą vėl perduoti tą kuopą apbalsa vimui.

3. Nesijungti su So. Party.

4. Nepirkti preso nei namų.

5. Išrinkta komisija sutai symui proekto kooperativiš kam leidimui „Kovos“.

6. Atmokėti tuojaus vertė jui knygos „Motoris ir soc.“

7. Lit. Kom. turi sutaisyt savytarpės apšvietos progra mą.

Pastabos. Susivažiavime radosi dvi frakcijos: pirmi viškesnė mažuma iš New Yorko ir Chicagos apylinkių, ir maždaug konservatiškoji di dziuma iš Pennsylvanijos ir Naujosios Anglijos.

Didžiuma nustelbė reformas ir apgynė pereitų metų suirutę, stojo už Bagočių ir ar dymo politiką.

Mažuma reikalavo reformų (jos sumanymu nutarta ir „K.“ iš Philadelphijos perkelti.)

Bagočiaus klausime išnešta abiejų frakcijų rezoliucijos, te ciaus abiejose pabrežta, jog nera gančini faktų, kad Bagočius butų tarnavęs Pinkertono

šnipų agentuoj, tiktai tarp žmonių vaikščiojantie paskalai.

Sajungos kuopą paaugta nuo 80 iki 125, bet skaičius

sanarių nepaaugo sulyginus su raportu IV susivažiavimo.

Turto stovis neaiškus: nei administratoriaus bilų nepri statyta, nei sekretoriaus žurnalo.

Susivažiavimo vedejais vi sam laikui išrinkta šie: 1-mu sekr. Antonov, 2-ru sekr. P. Norkus. Spaudos komisija: J. Grinius, Stasiulevičius.

Sekančiais numeriais bus parašyta apie tai pilniau.

N.

Išimtieji iš emigracijos namų keleiviai.

(SLA. emigrantų komisijos pasidarbavimu pastaraisiais metais tapo daugelis lietuvių išimta iš emigracijos namų, kur jie buvo sulaikyti ir delei yvairių priežasčių grąžinami atgal. Kitiems išimti komisi ja užstatė valdžia net po kelis šimtus dol. kaucijos. Žemai eina surašas tū žmonių ir datos kada jie atvažiavo ir ant kokių laivų atvažiavo.)

1) Kubiliutė Ona, laivas „Korea“, su Juozu Kubiliumi, pas Lenkevičienę, 32 — 155th Place, Hammond, Ind.

2) Magelevičius Petras, 1. „Kurfuerst“, XI, 29, 08., pas broli B. Magelevičių, 231 Dewy ave., Scranton, Pa.

3) Komečiutė Barbora, 1. „Fried Wosl.“ XI, 18: 08., pas seserį M. Močiulaičiutę, 100 Berry str., Brooklyn.

4) Bukeniutė Marija, 1. „Korea“, XI, 13, 08., pas broli J. Bukeną, 1327 Pearl str., Philadelphia, Pa.

5) Stančauskas Juozas, 1. „Kroonland“ X, 20, 08., pas broli Vincent, 43 E. 22-nd str., Bayonne, N. J.

6) Sidara Mikolas, 1. „Kronland“ X, 20, 08., pas broli Kazys Šikadelskij, 91 E. 22-nd str., Bayonne, N. J.

7) Aminaičiutė Magdalena, 1. „Ryndam“ X, 27, 08., pas giminaitę F. Dainelis, 93 North 4 str. Brooklyn, N. Y.

7) Rutkaičiutė Domicelė, 1. „Ryndam“, X, 27, 08., pas seserį Katariną, 27 Hudson str., Brooklyn, N. Y.

9) Jeronimas Selemanavičius ir Napoleonas Malenavičius, 1. „Bluecher“, XI, 4, 08., pas J. Valentiną, Box 40, Euster, lington, o paskui 176 First str. Troy, N. Y.

(Toliaus bus.)

Kaip nedidelė knygutė despotą išveikė.

(Užbaiga.)

Nedidelė buvo knygutė „Daoul“, bet sumaniai buvo joje surinkta paveikslėliai ir straipsneliai tyrai-politiškos reikšmės. Jie apšvietė, iš vienos pusės turkų liaudies neatžval gumą (indiferenciją), iš kitos — sultano Abdul Hamido klastybes, dviveidybę ir pasa lumą santykiose su kitomis valstybėmis. Kaip sultanas kartais nudavė Europos valstybių vergą, ir apsigrijęs vėl jis niekiausiu budu klastavo savo kaimynų užsitikėjimą.

Kaip jis visuomet buvo savo veidmainiavimais užganėtin tas, jausdamas save ponu Tur kijos padėjimo. Tą illistravo

mažutė karikatura, kurioje buvo nupieštas sultanas monniko roloje, balansuoja ant savo nosies smailumos visos Europos valdonus ir pašiepijančiai dainuoja:

Mat su jumis kaip lošiu,— Mano buklės tai lieta; Cit! aš jus neapversiu,— Siela tikrinu šventa.

Aš apsuksiu jus aplink,— Laikas prabėgs jums gerai,— Bet Abdulas nesulinks,

Tik jus pagriebas pragrai...

Vyriausis sultano pagelbi kinkas buvo Didisai Vizierius (maždaug kaip Rusijoje ministerių pirmininkas—dabar Stolypinas). Tai buvo antrasis asmuo šale sultano galybės ir nedoiybui. „Daoul“ paleidžia į jį pilną satyros ir apju kos spęką,— nupiešia jį kai po didžiausį pinigų gobėjai pa saulyje ir artymiausį sultano nedorybių talkininką.

Laikė rusų-turkų karės 1887 metuose sultanas mėgda vo save vadinti „stipru seniu“.

Kad parodyti tikroje šviesoje fiziškają „stiprybę“ „Daoul“ priveda faktą, kaip karo laikui sultanas pasikvietė stipriauj Turkijoje vyra — Has sam Paša ir susilygo eiti imty niui. Pirmi eisiant imtynių sultana papirko milžiną Has sam Pašą, kad tas tyčia pasi duotų, tai yra išaugšto priren gė sau pergalejimą. Tos be gediškos imtynės įvyko ir sultanas buvo apskelbtas „drūčiausiu Turkijos vyru“, neap veikiama galiu. Taip visi turkai manė ir pats sultanas tuomi gėrėjosi.

Knygutės pabaigoje yra tam tikras straipsnelis, pašvestas apsvarstymui Turkijos apverkinijų sąlygų ir išvadziojimai, kaip jos reikia pagerinti.

Ten pasakyta, kad „vieninteliis žmogus, kuris Turkijos gyvenimą gali pagerinti, yra patsai sultanas; bet jis to ne nori“ ir todėl norint sąlygos pagerinti, reikia atimti sulta nu valdžią.

Ir „Daoul“ balsą turkų liaudis išgirdo: — sultano Abdul Hamido jau nėra.

Kada atsiras tokia knygutė Turkijoje, kuri sujudins liaudi į kitą žing-nį — atimti valdžią iš sultanų apskritai ir iškurti žm. nių respubliką? Ji atsiras...

V—is.

Buožė.

Ka-tik gamta savo žaliais rubais pradėjo puošti žemę. Reti, nuliudė medžiai atgijo ir apsisiautė žalios spalvos ru bais. Jie pasidarė gyvi, link muis taip, kad rodos jų lapai linksmai šypsojosi; jų sielos laukė aukšinių lietaus lašų.

Jurės bangos šniokštė ir kabinosi ant kranto apiberdamos jų smulkiaus, piktais lašais. Ant kranto krumuose gulėjo Čalis Long ir maste apie tai, kad jis neturėjo nei darbo, nei pinigų. Vėjas putė ir ne še draikydamas medžių šakose jo tuščias, įkyrias mintis...

Jis užmigo...

— Pakelk rankas!...

— Kas, ko, kur?

— Rankas augštyn!

Jis pramerkęs akis pamatė baisų, piktą žmogų, kuris laikė jam prie krutinės pridejės revolverį... Čalis Long iš kélé augštyn rankas ir išpalen gva atsistojo. Užpuolikas de

suprant!

— Suprantu.

— Nebijosi!?

— Ne.

Čalis Long stovėjo visai netoli didelio viešnamio; jis matė, kaip stori, gražus žmonės į viešnamį ir matė per stiklines sienas, kaip jie gaudiai valgė.... Jam seilė bėgo...

Sušvilpė....

Dabar Čalis Long pažengė artyn savo draugo — užpuoli ko ir matė, kad jis vedė visai pasigerusi lietuvių.

— Žiurek!

— Matau.

Laikydamas viena ranka uz alkunės su kita gi nukabinio aukšinį laikrodėli. Lietuvis pasigėrės visai nieko nejautė. Užpuolikas-linksmai besiyp sodamas taré:

šių. Mat tapo sužinota, kad labai neteisingai yra dali žmonių nukentėjusiemis pašalpa. Taikinių esą, pašalpa tegauja iki kareivų pažistamieji ir turtingesni. Todėl buriai vėl užpuolė ant kazarmų ir įėmė dažyt jas. Iki kareivų pasigriebė šautuvus daugelių demonstrantų iš sužeidė. Paskiau kareivai paleido keletus šūvius ir 6 žmones nušovė.

Panamos valdžia pradėjo audyti savo kaimynės respublikos — Kolumbijos pabėgėlius ir deportuoti laukan, nes rengia suokalbius prieš Kolumbijos prezidentą Reyes. Išvarė jau keles dešimtis kolumbiečių, kuriuos dabar pašenais tyko pasigauti prez. Reyeso agentai.

Petrapielėje pasimire širdies liga pagarsėjęs konstitucionalistų demokratų vadovas ir žydu klausimo žinovas — Osipas Pergamentas iš Odes. Jis buvo dumos atstovu nuo Chersono gub.

Marsellėje ir kituose Francijos uostuose iškilo didžios pirklybos jurininkų streikas. Jie reikalauja šventadieniais poilsio ir sulyginimo mokesčių. Kadangi streikas sustabdė vežojimą prekių i visas Francijos kolonijas, todėl valdžia nusiuntė i streikuojančių vietų jurininkus nuo karės laivų.

ĮS Lietuvos.

Vilnius. Vilniaus vyskuojos Administratorius K. Michalkevičius palię prie Katedros, Aušros Vartų ir Verkų — Kalvarijos klebonams, kad nuo Gegužės 3 d. iki Rugpjūčio 14 d. lietuviams maldininkams bus švent-dien's butų lietuvių kalboj pamokslai. Be to, jeigu atsirastų tose bažnyčiose klausytojų, tai ir toliau nesiliauti lietuviškai pamokslus skarius.

Buvęs „Lietuvos Ukininko“ redaktorius P. Gaideonis už L. U. 1907 m. No. 22 korespondenciją iš Gelgaučių nuteistas 2 savaites atsedēti arba užmokėti 50 rublių.

Berželio 2 d. prasidės evangelikų reformatų Sinodo posėdžiai. Tuomet bus pamaldos ir lietuvių kalboje.

Kauno „Saulės“ III kurso mokiniai Kovo ir Balandžio m. Peterburge laikė kvotimus. Išlaikė ir įgijo teises: a) dvi klesės mokyklos mokytojų — K. Blazevičius ir K. Černius; b) vienklesės mokyklos mokytojų — M. Glemžytė, M. Matytė, Z. Petruskaite, B. Rogozinskaitė, K. Kupčiunas, E. Kriščiunas, T. Vilkickis, V. Jokūbonis; c) aptiekos mokinio — P. Jevaltas, J. Kaupas. Nesišlaikė kvotimų 6 mokiniai. Priėmimas naujų kandidatų į kursus bus 1, 2 ir 3 berželio ir 3, 2 ir 5 rugpjūčio d. Norintieji ištoti į kursus privalo savo laiku paduoti arba atsiųsti per „Saulės“ Valdybą kursų užveisėtojovardan prasymą, priedant metrikus, luo mo ir mokyklos paludijimą ir 10 rub. Liuosų vietų yra vi-

suose trijuose kursuose.

„Saulės“ kursų užveisėtojas
J. Vokietaitis

Mariampolė. (Suv. gubernyty.) Žandarų rotmistras Kislianskius apsidirbės su „Šviesa“ dabar jieško priekabių prie „Mariampoles Ukin. Draug.“ Perkratą pas P. Vitkauską buvo paimta surašas D-vės narių, tai dabar žandarai valkiojasi po raštines, žiurinėja knygų surašose, kur koks narys gyvena. Ar mano kratas daryt, ar tik nori dažinti kokių pažiūrų žmonės priguli prie „Mar. Uk. Draug.“

Telšys.

Kalvarijos kalejimas.

Balan džio 16 (29) išvarė į Sibirių katorgai baigtį: 1) Vasicis (buvež Zableckio bernas) už vagių mušimą Senapilėje 1905 m. nuteistas 4 met. kat;

2) Bernotaitis, už caro paveikslą draskymą Bartininkuose (Vilk. ap.) nuteistas kares teismo taipgi 4 metams katorgos.

A biems pasilieka dar apie 14 metų katorgos, o paskui amžinai apsigyventi Sibire. Balan džio 14 (27) apskelbta sečiuoju Kalvarijos kalejime Šviesiečiams, kad jų dalykas užbaigtas tyrinėti ir atiduotas Suvalkų gubernato riui. Dabar čionai tebesėdi 10 šviesiečių: J. Akelaitis, J. Ambrzevičia, J. Dabašinskas, Pr. Kraučiunas, V. Naruševičia, J. Rimša, Pr. Stankevičia, dr. J. Staugaitis, Jer. Švedas, inž. P. Vitkauskas, J. Marcinkevičia, Kybartų Šviesos knyginiukas paleistas 12 (27) Bal.) Sedejusieji Kalvarijos 4 kaliniai (B. Tomaševskis, stud. Jaščolt, V. Halickis ir D. Sapiehin), kaltinami už ginkluotą paliuosavimą iš Šv. ligonučio 2 politiskų ir 2 kriminališkų kalinių, bal. 16 (29) išvaryti į Suvalkus, kur sedi kiti kaltinami tame pat dalyke (išviso 25 žmonės) tejuims bus perskaitytas apkaltinimo aktas. Jų teismai, regis, bus gegužio mėn.

Pr. Svetelis, kuris už platinimą proklamaciją buvo nuteistas tvirtovės, dabar pabaigė savo bausmę, bet nepaleistas, nes apart to dar yra patrauktas atsakomybėn už uždraustas knygias. Iki antrai bylai gal bus paleistas ant parankos.

Už Šakių monopolio sudaužymą pabaigoje 1905 m. buvo patraukiats atsakomybėn keli žmonės. Du patėgo užrubezin, o tris (B. Valuckas, J. Kuras, J. Kareiva) nuteisti kartogen 6 mén., o paskui amžinai apsigyventi Sibire. J. Kereiva tapo išvarytas Orlan, o Valuckas ir Kuras dar tebesėdi Kalvarijos kalejime. Vieinas iš pabegusiu J. Bandza buvo nuvykęs į Belgiją, kur perdu metu dirbo fabrike. Pernai jisai susirges proto sumišmu papuočių ligonbutin; Belgijos valdžia išlaikiusi ligonbutyje 3 mén. šiemet atgabeno jį kapo ligonį ir atidavė Rusų valdziai, o ši pasodino jį Naujiesiems areštan, paskui atgabeno Kalvarijos kalejimam ir

*) Yra žinia, kad Suvalkų gubernatorius, skiria ištremimui dar 8 Šviesiečius, neskaitant jau ištremtųjų.

dabar teis už monopolio sudaužymą.

Ez-es.

Šiauliai. A. O. Puodžiūnystė. Laisvosios dienos praejo. Daugybė žmonių sedi kalejimuose. Bet sunkias ka linio gyvenimo sąlygas išlaikikite patys stiprieji. Silpniesi — mišta — arba dvasi kai arba ir kuniškai. — Taip.

Nakčia iš Balandžio 27 i 28 d. tarp ketorių kalejimo sienu, be kienu pasigailėjimo, be at jautimo artymu žmonių, nes laukusi nei teismo, kuris turėjo buti už 15 dienų ir kuris, beabejo, butų ją išteisintę, — pasimire jauna lietuviatė a. a. Ona Puodžiunytė, Liepojaus gymnazijos 7 klesos mo kine. Ją suėmė rugpjūčio 8 d 08 m. Troškonių dvare (Linavos v. Panev. pav.) pas de dę Jasinski; ji pas jį gyveno tik iš bėdos. Dėdė, sako, bu tų galėjės išimti ją ant parankos, bet neišmė...

Kazys.

Keturvalakiai (Vilk. pav.). Gegužio 5 d. (n. sk.) Geisteriškių sedžiaus ukininko G-čio kiaulė beknizdama iškniso skryne u knygoms. Ukininkas pamatės nusigando, kad gali buti bėda, nieko nelaukdamas, dave zinią Keturvalakų žem srgiam. Tie tuoju atvažavo, paėmė skrynę, užpečė tyjo ir atvežė į Vilkaviškį. Žemsargiai giriši, buk jie atradę. — Kas rado, o kam garbė.

V....nio M. tas.
(„Liet. Ukin.“)

„Šviesininkų“ vargai. Apsigyvenę Vilniuje, „Šviesos“ valdybos nariai: d-ras K. Grinius, jo žmona J. Griniu vienė ir adv. padėjėjas L. Cipliūnas gavo iš Vilniaus gubernatoriaus išskymą išsi rau stysi iš Vilniaus.

Krasos-telegrafo valdininkai gavo iš savo vyriausiojo višininko prisakymą — sputi štampelius ant gražių atvirų laiškių (su paveikslais ir portretais) tik iš tos pu-čes, kur rašoma adresas. Kurie valdininkai tai nepildysią, bu siųs kiai baudžiami.

Kynai dantistai. Aname „Vilties“ numeryje minėjome, kad Vilniaus gatvėmis valkiojasi kažin-kokia kynė „dantis-tė“, kuri krapšto iš lengvatiukų žmonių dantų... kirmėles. Atsirado dar jos sėbrų. Bal. 25 d. policija suėmė čia du kynu, kuriuodu su „magiškos“ laždelės pagelba „gydė“ dantis ir traukė iš jų kirmėles. Tuodu dantistu išvežta iš Vilniaus etapu.

Vilniaus general-gubernatorija nei veikia, nei yra panaikinta. Mat, dar ministerij taryba galutinai to klausimo nėra aptarusi. General-gubernatorius pareigas pildoto tarpu visi trijų gubernatorių: Vilniaus, Kauno ir Gardino, kiekvienas savo gubernijos reikaluoose.

Rinkimai miesto du mon. Viena rinkikų lenkų knopa (Bankovskis, Dembowski, Makovskis ir kt.) kandidatų sąrašu įtraukė ir du i e tuviu: d-rą Antaną Vilevičių ir Antaną Valiulį, namų savi niuką Antakalnėje.

,Viltis“.

Vilnius.

(Nuo mūsų korespondento).

Balandžio 3 (16) dieną š. m. „Rutos“ buste (Jurgio prospektas N22) įvyko pirmasis nepaprastas visuotinas „Rutos“ narių susirinkimas. Is 163 „Rutos“ narių susirinkiman atvyko vos 49 nariai, susirinkimas tečiaus skaitesi teisotu ir įvyko, nes pagal „Rutos“ įstatą §18 užtenka, kad visuotiname susirinkime dalyvauant trečia dalis gyvenančių Vilniuje narių; Vilniuje gi gyvena 145 nariai. Atidengus posėdį, susirinko dar daugiau narių, taip kad posėdžiu baigiantis dalyvavo susirinkime apie 60 narių.

Kadangi pagal įstatą §18 visuotinai susirinkimas turi išsirinkti tam susirinkimui vesti pirmininką (susirinkimo pirmininku tečiaus negali buti „Rutos“ Tarybos narys), tai susirinkusieji — geriau sakant, keletas žmonių ir išrinko pirmininku d-rą A. Paškevičių.

Posėdži atidarius, „Rutos“ Tarybos narys d-ras Domaševičius pranešė apie „Rutos“ gyvavimą per šiuos pirmuosius 4 mėnesius. Is pranešimo pasirodė, kad pradedama gyvoti „Ruta“ turėjo tik 68 narius, dabartiniu gi laiku narių jau yra 163, kurių 18 gyvena ne Vilniuje. Pra-

nešėjas pažymėjo čia, kad iš 163 narių vos 50 užsimokėjo nario mokesčių ir ištojamuosius, nario mokesčio dalį yra užsimokėjus 40 narių, kiti gi (apie 70 narių) užsimokėjus 10 narių, metinio gi nario mokesčio neįmokėjo nei skatiko.

Toliau pranešėjas pažymėjo, kad Tarybos noras buvęs pranešimo apžiūpomis, nes nepadaryta tikros atskaitos. Pasirodo, kad per 4 mėnesius iplaukė kason:

Nuo 5 įsteigėjų po 200 rb. 1.000 rb. Narių mokesčių ir aukų 371 rb. Vakarėlių darbų pelno 417 rb.

Iš viso 1788 rb.

Išleista gi per tą laiką 1847 rb. Vadinas, „Rutos“ kasoje 59 rb. deficit. Inventoriaus esą nupirkta už kokį 1000 rb., už butą esą užmokėta už visą pusmetį (už butą mokama 1012 rb. per metus).

Taip tai dalykai stovi su „Rutos“ veikimais ir jos kasa.

(Užbaiga kitame num.)

Adolfas Vėgėlė.

TARP AMERIKOS LIETUVIŲ.

Scranton, Pa.

Scranton randasi apie 4 5000 lietuvių. Ta skaitlinė leidzia spėti, kad čianyksčiai lietuvių, ačiu nebogiausiomis gyvenimo sąlygomis, nemažai dirba lietuviškoje dirvoje. Tiesa gi pasakius, visai ne taip yra bent paskutiniuose laikuose. Didžiuma scrantoniečiai lietuvių karštai užsiėmė byla parapijos su vyskupu, norinčiu prisiverti parapijos turtą: bažnyčia ir lotus prie bažnyčios. Ta jau ilgakalė laiką besiteinant byla netik suėdė daugybę sunkiai uždirbtų pinigų, bet dar gi atitraukė žmones ir nuo pasidarbavimo kokoje busianti sutvarkyta. Be to

kraipoje. Kiekvienas apsi reiškimas turi savo geras ir ne geras pusės; taip-pat ir čia. Toji byla jėzino vietinius lietuvius ir veik visi, plačiai žiūrint į dalykų stovę, pasitrukę nuo dvasios ganytojo ir pa sišalino nuo bažnyčios: pama tė, jog žmonių užlaikomas kūnagas netarnauja žmonėms, bet vyskupui, visai nesirupi mančiam nei mūsų žmonių padėjimu, nei jų reikalais, ir žiūrinčiu tik į tai, kad iš jų butų didesnė jam pačiam nauda. Tik gaila, kad ne visi, pasišalinę nuo bažnyčios, teatkreipia atydė į bendrus ir svarbius vi suomenės reikalus.

Apie pašelpines draugystes nėra ką sakyti: jos visur ir viados teturi omenėje tankiausiai savus reikalus; kuopos-gimųs pirmeiviskų organizaciją, kaip LSS. ir SLA, ir-gimažia veikė iki šiam laikui. Tik dabar vietinė LSS. kuopų rajono konferencijos paraginta, bando įsteigti visiems pri einamą viešą knygynę ir pa rupinimui jam vietas, kaip lygiai surašymui šiokių tokijų įstatelių tapo išrinkta komisija. Teko man girdėt, kad jau dirbama toje pakraipoje.

R.

Elizabeth, N. J.

Gegužės 15 d. vietinis Liet. UKėsų Klubas parengė viešą susirinkimą ir užkvietė pp. J. Grinių ir J. Liutkauską, kaip kalbėtojus. Žmonių prisirinko gana apščiai, kuone pilnai tėlė p. Brazinsko svetainė. J. Grinius savo kalboje palytėj žemos darbininkų reikalus, norodydamas ydas, pavydumą ir nesutikimus, taip gi budus, kaip prašalinti tąs blogasias ydas. Plačiau užklidė apšvietos reikalus. Nurodė, ant kiek svarbą vietą užima žmonijos moterų apšvietimas, nėsa jos, — motinos kudikių, ir padraug motinos draugijos sarių; susipratusi ir mokyta motina, išaukles dorai ir savo kudikius, nuo kurių prigili gerovę žmonijos. Nupiešė keturias žmonių vaizdelių iš tamšių neapšviestų žmonių gyvenimo. Kalba tė-esi suviršum valandą laiko.

Antras kalbėtojas J. Liutkauskas, savo aiškioj ir ilgoj kalboje perbėgo tvarką rinkimų Jung. Val. viršininkų, pertraukę, kaip sakoma, „per kriukų“ partijas demokratų ir republikon. Teko nemažai ir veidmainingiems biznisiams, išvertė aikštėn veidmainingą taurę ir Kristaus mokslo šinkorių už ką susirinkusieji sveikino triukšmingu delnų plojimui. Užbaigdamas savo kalbą, kvietė visus prie vienybės, prie mokslo ir susiprati mo, kas bus stipriausiu ginklu išliuosavimui žmonijos iš dabantinių vargų.

Elizabetho lietuvių, kaip matosi, gana augštai susiprati me stovę; skaitlinę laikraščius randasi gana daug; tenai nors tamsiose grįtelėse jan randa vietą netik apgarsinimų lapelis, bet ir knygelė. Parapija, kaip matosi, nelabai didoka, bet užtai progresas turi platoną dirvą.

Užsibaigus prakalboms ta po užklausta, ar nesiranda no-

rinčių prisdėt prie kokios nors progresiškos organizacijos. Tam rados pritariančių nemažai, ir tuo susitvėrė Tėv. Myl Dr-stės kuopa apie iš 20 sana rių. Pasitikima, jog minėta kuopelė gyvuos ir išduos savo vaisius. Viena nepagirtina yra tarp Elizabetho lietuvių, bu tent apsileidimas moterų: taip skaitlingą susirinkimą vos tik kelios atsilankė; tame negalima kaltinti tik moteris bet kalti ir vyrai, nesa nuo ju priguli lenkimasi moterų i su sirinkimus; jeigu jie pataiko nusivest moteris į vakaruškas, balius ir piknikus, lengvai galėtų nusivesti ir į lavinimosi vakarus, jei tik norėtų.

Laukiame daugiaus tokiu vakaru, nes tik per tokius susirinkimus galime save ir savo seimynas ištobulinti.

Vabalėlis.

Springfield, III.

Pastaruoju laiku ir mūsy brolių daugumas jau atkreipia mintis apšvietos link, nes kiekvienas pradėjo suprasti, kad tik per apšvietą galima tapti laimingesniu. Neapšvies tas žmogus ir draugijai nera pageidaujamu. Negana draugijai turėti keletą apšvestesnių narių; kad prieiti prie gresnių gyvenimo slygų, reikia buti visiems suprantančiais gyvenimo reikalus ir tai visa-pusiškai.

Didžiausiu šios dienos klausimui pas lietuvius yra: steigt liaudies mokyklas, šelpti raštojus, leisti raštus, ir tam pa našiai. Tuos darbus bandoma iðglauti po didesniųjų pirmeivinių organizacijų vėluva: butent SLA. ar TMD. Ir iš tikro tai visai išmingtinga link me, ypač šiuos judėjimus grupuoti po T. M. D. veiklumui. Pastaroji vienintelė tik ir užsiima tarpe brolių vientaučių apšvietos platinimu, zadi na brolius ir sesutes prie meilės tévynės, kurių mēs taip branginame, — ir kam tik ru pi mokslas ir meilė tévynės, lai tas prisideda prie tos garbos organizacijos.

Mēs, springfieldiečiai, vien gražiai dieną susirinkę po ką tik skleidžiančių lapus medeliu pasikalbėjome ir sumanėme sutverti TMD. kuopą, kas žinoma ir įvyko. Išyk prisira gina vadinas M. Paukščiutę, šeme 9 nariai, toliaus tikimės, kuri pasijutusi policijos na prisdės daugiau. Kadangi guose, pati greitai viską pri vieni dar dėl blogų laikų, kiti siapžino, kaip ji pas plaukų iš nežinojimo dar neprisidejo kirpėja nusirkroplaukus, prie mūsų kuopelės, tai dabar mēs apskelbjame viešai, kad norintieji paremti tą garbja organizaciją pasiskubintu pri sideti į tą mūsų burelj. Mūsų mieriai, apart kitų, yra: įkurti knygynėli, rengti paskaitas, ir lavinties pagal išgale. Skai tyti referatus apsiima drg. Pr S-lis ir taipgi pašvenčia bu sinčiam knygyneliui keletą knygučių.

Taigi, draugai, kurių dar sirdis nera atšalusios nuo meilės tévynės ir kurie supranta mokslo vertę prisdėkite prie mūsų burelio, nes:

„Kurs myl' tévynę, zmogus doresnis.

Sirdis platesnė, protas gi lesnis.” (žod. Dagilėlio) Laisvės Klubas.

Mēs dėl mažo skaičiaus na riu, pakol nepaaugs nors iki

20, nutarėme nenuomoti susi rinkimui svetainės, nes per brangiai lešiuotų. Norintieji priguleti prie TMD. mus kuo poje gali bent laike į ją ištoti: susitikus su kuopos pirmasėdžiu A. Aponiku arba sekre torium K. Šnuoliu: 1523 E. Carpenter str.

K. Šnuolis.

New Haven, Conn.
Merga pavirto vyru apsivogė į vėl pastojo merga.

Apie dvi savaiti atgal M. Paukščiutę iš New Haven, buvo išvažiavusi niekam nežinant nei kur, nei su kokiaisiai reikalais. Tuom-pat laiku kaži-koks vaikinas paraše laišką L. Zavistanavičini į Hyde Park, Mass. (spėjama, kad adresa paémė iš „Kovos”, kaip Hyde Parko soc. kuopelės komiteto) ir tame laiške meldė atsakyti: ar negalėtų atvažia vės gauti darbą, o pradėjęs dirbtį fabrike, girdi, pagal išsigalėjimą darbuotusi tautos labui. Laiškas pasirašyta buvo: „Jonas Jonuliukas”. L. Zavistanavičius, jausdamas, kad bus galima gauti darbas, atrašė: „atvažiuok, darbas bus galima gauti...”

Vaikinas pribuvę. L. Zavistanavičius, sulaukęs svečią, stengesi jam surasti darbą, kurį tuojaus ir gavo. Svečias nusipirkę „overhauses” (dar bines drapanas) ir ant rytojaus rengési dirbt. Bet tą paskutinę dieną, kada visi išejo į darbą, svečias namie pasilikęs išėmė L. Zavistanavičius 25 dolarius ir laikrodelių vertės 18 dol., paskiaus kito výro 50 dolierių, ir išdumė savais keliais, net palikęs iš „strioko” kai kuriuos savo daiktus. L. Zavistanavičius tuojaus atsivijo paskui nemandagų svečią į New Haveną, ir truputį nutėmijo: ar nebus tas vaikinas, kurs jį apvogė, — pažištama mergina. Tuomlaiku da neareštavo, laukė pakol aiskiav pasirodys. Palaukus kiek, L. Zavistanavičius antrą sykį pri buvo pereita sekmadienį, 24 gegužės, ir davės žinią vietiniui New Haveno policijai, nėje į nužvelgtos merginos butą, nuėmė moteriškus plaukus ir tuojaus pažino tikrai, kad tai tas-pats vagilius. Meržinoma ir įvyko. Išyk prisira gina vadinas M. Paukščiutę, šeme 9 nariai, toliaus tikimės, kuri pasijutusi policijos na prisdės daugiau. Kadangi guose, pati greitai viską pri vieni dar dėl blogų laikų, kiti siapžino, kaip ji pas plaukų iš nežinojimo dar neprisidejo kirpėja nusirkroplaukus, apsiėdė vyru ir apvogusi Ža vistanavičių, paskui nusi pirkę peruką ir vėl pasirede į savo lytį. Davus žinią į Bostoną, išten tapo atsiuotas policiastas, kuris išbuvis į M. Paukščiutę belangėje ligi 2:20 val. panedėlio rytę, nugalėjeno į Bostoną, kame ji bus už padaryta piktadarystę teista.

Juozas — Leapoladas.

Philadelphia, Pa.
(Nuo mūsų korespondento).

24 gegužio Blaney's (Tomasewskio) teatre, ant Arch ir 6-

tos gatvės lietuvių mylėtojų artistai sulošė V. veiksmų (8 atidengimuose) tragediją „Ži vilę”; lošimą parengė Lietuvių

Lošimas nusiekė vidutiniškai.

Ypač gerai atliko savo rolo—

„Živilė” (Antonetta Velykinė): ji, kaip matyt, turi akto riską talentą. Josios judėjmai, kalba,—tikrai aktoriški.

Iš vyru geriausia atliko roles: Porajus (F. J. Bagus), Vaidyla (Adomas Garliauskas) ir Ivanas, gudų valdonas (J. B. Smelstorius). Taip gi gerai savo roles atliko Karijotas (Kazys Velykis), Rigmundas (Kazys Baltrušaitis), Dimitras (Mikas Velykis). Kiti lošė jau silpniai. Bet

kaipo nuo artistų mylėtojų

negalime daug ko reikalauti.

Lošėjai buvo nuvargė, kada

gi prieš patį lošimą turėjo re

peticiją.

Ypač daug gadino dailą ru

bai, kurie nebuvu pritaikinti

prie lošimo: maišesi drabužiai

ispaniški, rymiški, žydiški,

anglo-saksų ir t. p. Bet tas

ateleistina, kadangi niekur ne

galima gauti drabužių specija

liškai pritaikintų prie lietuvių

senobinės dabos. Ta galima

butų pagaminti tik susivieny

jus teatrališkoms kuopoms,

bet pas mus to nera; josios ne

sivienyja į vieną kuopą, bet

kiekvienai veikia skyrium, per

tai prisieina lošti su išpaniš

kais drabužiais. Taipgi pati

dekoracija vietomis atreiskę

daug vėlesnį laiką, o ne paro

domajį tragedijoje Lietuvių i

storiskai perijoda.

Antraktuose padainavo Ella

Raulinaičiutę dvi angliskas

daineles, kurios tiesa pasakius

nelabai tiko prie lietuviško

teatro. Žmonių buve nemažai.

Kaip girdėt, klubas turės apie

\$100. pelno.

Publika labai užganėdinta

teatru. Reikia ištarti širdin

gą ačių aktoriams, kad nesi

gailėdami vargo ir triuso i

žengė pastatyti tokį didelį ve

kalą.

Nemažai jie vargo padėjo

prie lošimo, bet tuomi pakelė

lietuvių sceną Philadelphijoje

Jų darbo neužmirš žmonės ir

atlygins už trius ir varę, tar

dami širdyje — širdingą ačių.

Geras darbas nežysta! Gerai

pasėti grudai — išduoda ge

rūs vaisius!

Te kila lietuvių daila!

Waterbury, Conn.

26 d. gegužės vietinio prabačiaus tapo parengtos prakalbos; noražmonių visai maža teatėjo, — nes jangā lešavo 10 c., bet oratorius buvo labai garsus, — „Ecce homo” kun. A. Milukas, kuris vienintėlis pasaulėje taip gražiai išaiškino... apie valgymą mėsos cibuliu ir makaronų.

Išėjės ant estadros, pirmiai

sai klausė publikos: iš kokios

bačkos egzamīnų pradėti kalbą? Žmonėms tyliant, patsai

pradejo: „Waterburio lietuvių

apšvietimas semiamas vien tik

iš stiklinės bačkos, nes vardan

„Sviesos” jie atsiskyrė nuo

bañyčios ir kalbėtojus pasi

kytiečia vien „bomus”, kurie

daug kart minavoja „kuku

žę...” —

Lietuvių gabumas ētas už muštas per valgymą mėsos; reikia valgyti cibulius ir makaronus, kaip tai žydai valgę Egypte ir buvo labai tvirti. Lietuvišku laikraščiu korespondentai esą, priedę mėsos, Ypač gerai atliko savo role—

Kokią turi intekmę ant musu oras, saules šviesa bei šilima.

Pagal Jerome Walker, M. D.

(Žiur. „V. L.“ 20 N.)

Paveizdan, paimkime du asmenių. Vieną laikykime tenai, kur kambariuose nera tyro oro, saules šviesos ir šilmos; maitinkime kuo geriausiai ir gražiai rėdykime jo kuną. Potulam laikui pasirodys, kad tas asmuo paaiškės, suslysta žemyn sveikatoje: bus išblyšęs, suskurdės ir nuo jo lupų dings linksma šypsą.

Antrą asmenį laikykime ten, kur yra ikvalios tyro oro ir saulės šviesos; maistą ir drabužius duokime nereikiaus, net ir apyprasčius. Pamatysime, kad šitas asmuo ne tik sveikatoje nesilpnės, bet da jeigu bus pirmiau sumenkęs, dabar atkus ir išrodys laimingesniu žmogumi.

Oras turi didžiausią intekmę ant žmogaus sveikatos; delta gi ir mēs, jei norime buti sveiki ir laimingi savo kune ir dvasioj, turime labausi atkreipti atyda į kambarių švarumą ir tyrumą juose oro; neikuomet nereikia užsidarinių langų nuo šiltame, bet užnuodytame. Nesibokite saulės spinduliu, neuždankstykite langų, bet duokite jiems (spinduliams) liuos kelia; rakandus uždankstykite biliukus ir jiems nieko nekenks.

4. Nepatingėkite laikytis kambariuose daugiausiai augalų; mums labausiua priprasta žolynai; užtai gi jų reikia kuodaugiausiai mūsų kambariuose turėti; nes kuomet žolynai pradedės vysti delei grynuoro oro ir stokos saulės spinduliu, tuomet bus aišku, kad oras yra neatsakančios visiems, kas tik kambariye gyvena ir čia jūs, moteris, priedėtė netik pačius augalus tankiai palieti tyru vandeniu ir laikytis tame lange, kuriame daugiausiai yra saulės spinduliu, bet labiau prižiūrėti ir viso kambario padėjimą.

5. Valgis visuomet turi buti šviežias ir grynas; yra geru daiktu laikytis valgius tankiai mažgojamoje ir gerai išvédintoje spintoj; bet niekados nereikia palikti valgius atidarytuose įduose ir ant lentynų, kur yra dulkės. Taipgi, kada tik duosite valgyti kokį-nors valgį visuomet pavuostykite, ir tik tuomet duokite valgyt, jei neatsiduoda sugedusiu kvapsniu.

Labai gerai butų, kad jūs, moteris, stengtumėtės atsiratinti pačios ir kitus atpratinti nuo begalinio valgymo mēsos, o tos vietos valgymut ir kitims duotumėt daugiausiai vasis ir pieniškus valgius.

Atminkite, moteris, kad viskas, kas tik yra augščiau parodyta, tai yra jūsų rankose ir laime tū, kurių yra jūsų sąžinėskoje globoj. Jeigu jūs pildysit augščiaus minėtus patarimus ir vengsite augščiau nurodytų kenksmingų pačių, beabejonės pačios liksite sveikesnės ir jūsų auklejami kudikiai, jūsų vyrai ir jūsų tėvukai — mamutės, bus sveiki, laimingi poitekme jūsų proto ir tyro oro — Saulutė, šv

gudina. Skaitlingiausiai vienok knygų nevydonai randasi vabalų svietė.

Ne eni vienas francuzų moksliūčius suskaitė viss vabalų ve sls knygoms kenkiančias, kurių pasirodė ēama iki 60. Tą mažučių apšvietos prieš tarpe pirmają vietą užima vahalėlis „laikredniukas“ (Anobium). Tie „laikrodininkai“ yra dvejopii. Vienas iš juju Anobium panicum, mazytis vabalėlis vos 2-3 milimetru ilgio, šviesiai rudas, dryžiuotas. Pataitė deda kiaušinius knygos lapų tarpuse. Už 5 ar 6 dienų iš kiaušinelių išsiperi kirmelėliai, kurie ir randa knygoje sau gerą ganyklą; jie maitinasi popiera, oda, apdarų lentutėmis. Tie mažučiai sutverimeliai turi taip kietas dantis, kad sugraužia viską, kas tik knygai priklauso. Jie išgražia nesuskaitomą skylėlių daugybę, paversdami knygą į rētį. Kitas tos-pat veislės vabalėlis *Anobium striatum* su īnirtimu užpuola ne tiek ant pačių knygų, kiek ant tų lentynų, ant kurių knygos sudėtos. Kadangi senovės knygos aptaisytos lentiniai apdarai, tai tas vabalėlis, grauždamas apdarus naikina ir pačias knygas, paprastai senoviškias, taip knygynuoje branginamas. Nemažai knygoms kenkia vabalėlis vadinas odaedziu (Dermestes lardarius). Jis 6,8 — milimetru ilgio; sparneliai ilgi, rudi. Pataitė paprastai deda savo kiaušinelius knygų ir sienos tarpe. Išsi perėjė kirmelėliai tuojo pradeda graužti apdarus, ypatingai anų odines dili. Yra dar vienas vabalėlis, kuris net jau ir pavadintas mužiniu (*Anthrenus muscorum*). Tai suvisu mažutis gyvunėlis, vos 2,5 milometro ilgio, tamšiai-rudas. Jis su ypatingu īnirtimu užpuola ant gamtistorškų kolekcių, vabalėlių rinkinių, iškimštujų žvérių ir paukščių, vienok ne sibjauri nei knygoms, ypatingai, jei anos odiniai apdarai aptaisytos.

Iš kitų vabalų veislės d deliu knygų nevydonu yra taip vadinama sidabrinė žuvytė (Lepisma Saccharina), tiesiasparnių skyriaus. Ji arti centimetro ilgio, kunas rinkiuotas, su blizgančiais žvyneliais, nuo ko ji ir gavo savo vardą, jos pilvas užsibaigia trimis mikliomis uodegėliemis. Tas vabalėlis tankiai veisi būtuose, šepose ir kamarose, daugiausiai tose vietose, kur saldumynai sudėti. Eda jis daugiausiai višta, kas turi savyje krakmolo, o kadanči jis megsta ir audinius, ir popierą, ir net višoki kailį, tai daugiausiai nuo jo nukenčia knygos, kuriose jis visur sau patinkamus dalykus randa.

Siltosiose šalyse, pvz Pietinėje Amerikoje, daug blédies padaro knygynuose kirvarpos, termitali ir kt. Prie pavojingiausią knygų nevydonų galima priskaityti dar „knypų utēles“, kurios sugraužia viską, kas tik graužti galima, todėl jos yra laikomos už bjauriausius namų parazitus. Daugiausiai jų randasi bibliotekose; jos labjausia myli kuo tamsiausius užkampius, ankstai knygoms užgrustus, o taipgi skrynes su popieromis ir rankraščiais. Išnaikinti tą parazitą gana sunku dėlei jo mažumo: didžiausis jo ilgis 1,5 milimetras, todėl ji sunku pamatyti.

Kova su tais visa's knygų nevydonais vienoda: tankiai ir atydžiai knygą apžiureti, o atradus parazitus greitai išnaikinti, neleidžiant jiems prisiveisti. Kovoje su tais mažučieliais žmogui netikėtai ateina į talką vienas vabalėlis, kurį žmogus ilga laiką laikė taip už knygų naikintoją. Tas vabalėlis iš parčilių veislės, vadinasi Chelifer cancröides. Jis turi žypules, kaip vėžys, su apvaliu pilvu, kunas tamšiai-rudas, ketas. Jį tankiai galima rasti bibliotekose, todėl ilga laiką buvo manoma, kad jis maitinasi knygomis, vienok ištyrimai parodė, kad jis maitinasi vien tik knygų nevydonais, o labjausiai knygų utēliemis. Bibliotekų prižiurėtojams reikėtų šią ištemyti ir tą savo geradarai ne tik neperekio, bet dar jį savo globoje laikyti.

Lušnakojis.

Tris mokslų stebuklai. Palovus Dievui daryti stebuklus, tą ypatybę pasisavino žmogus. Vieton arklių ir asilų, kinko į vežimus gazu; vieton ugnies — elektrybę, vieton vaikščioti pas viens kitą žmonės susišneka oru pertukstančius mylių. Bet tuomi žmogus da ne pasiskakina. Stai ką rengia ateityje įvykinti.

Philadelphijos priemiestyje — Takonoje, prof. Šumanas įtaisė didelį stiklinį plentą, kuriuomi jam pasisekė sutraukti saulės spindu-

li s. Su jų pagelba jis mano varyti didele mašiną, kuri pagamins neišpasakyti apstū sādeli šilimos. Iš to sądėlio jis mano pardavinėti šilimą ne tik Philadelphijos gyventojams, bet ir visai Amerikai. Lėšos šilimos padaryti pareisią daugelį sykių mažesnės už anglų kasimą arba elektros gaminimą šviesai ir kuri. Šumanas nori ir visam svet i šilimą pagaminti, todėl kita tokj-pat plentą rengia Florida, o trčią — Egypte. Su pagelba kietu vamzdžių perve-tą žemėse jis mano suteikti šilimą visai Amerikai ir Afrikai. Taigi ntoliai laikas, kuomet anglų kasyklos nebeturės darbu, nes anglų neberekis, o žmonės kitu kuomet naudingestin už-iims.

Antras stebuklas, tai profesoriaus Williamo Pickeringo sumanymas susinešti su Marso gyventojais. Pickeringas mano įtaisyti mašina su daugeliu dėlių reflektorų išskeltų priesaulę. Tie reflektoriai turės sukties ant ašies ir darydami atblykius prieš Saulę duos Marso gyventojams ženklus, kad žemė nori su jais susinešti. Jeigu Marsas yra apgyventas, tai išten butinai žemės ženklus pamatys ir duos atsakymą. Taip mūsų astronomai su jų astronomais išdirbs tam t. k. sus. ženklinimų kodėks ir gales ženklius susinešti.

Nemažu u stebuklu pasitarnaus tulas amerikonas David N cely iš Petersburg, Ind., kurio išradimas žada žmonijai amžiną dėnu. Švie. Jis sumano p statyti apie visą žemę skritulį čiai eilę didelių bokštų, po 1,000 pėdu augštumo ir viens nuo kito atstu per 100 mylių. Ant tų bokštų bus pritaisyti dideli atšvietiantie stiklai, kurie viens nuo kito perduos saulės šviesą visam žemės kamulin, neveziut kur taip Saulė bus. Taip, ir užsileidus saulei, to krašto bokštai savo stiklais perduos šviesą ten, kur naktis yra, — taigi žemę apšvies ir nakti s niekur nebebus. Idant stiklai arba reflektoriai nuolatos judėti, bokštus bus įtaisyti mechanizmai, pan. šys į laikrodžio.

Ar-gi tai ne stebuklai būs kada žmogus pasižungs Saulė sau amžinai šviesi, išvirti valgį ir tarnauti su īnešimuoju Marso svetu?

V-tis.

IMK.

Ne su žemyn nuleista galva melsk, —
Ką tu sutvėrei — yra tavo.
Ne saldžiai žodžiai į širdies duris pabelsk,
Bet imk tatai kaipo savo.

Menkutis.

SAŽINE.

Gyvendams aš sviete per ilgas metus,
Mazai užtikau kur tei singū žmonių,
Todel gi palikęs skriaudas, jų melus,
Glaudžius prie storpišvių-tėvelių dorų
Nes daugelį kalbant bei giriant girdėjau,
Jų sąžinę, darbus ir t klo vaisius,
Žmonijai ir Dievui tarnaut panorėjan,
Padėti silpniesiems ir šviesi tamšius.

Išydau bet darbus ir sąžinę juju,
Gyvendams su jaisiais, t i juju globoj:
Kaip lupa jie graši mūs žmonių tam-juju,
Kaip meldžias, kaip vaigdieni gelbi bėdoj
Kaip elgias su pou is, d džtūrčais visur,
Kaip meilias vaišina juos vynais brangiai;
Ką mato vargdienj, kai grašio netur,
Kaip sekā jie Kristaus pėdoms bei keliais.

Išydau juose aš ne meilę žmonijos,
Ne brolių globėjus, ne Kristaus vaikus:
Todel gi pradėjau nekest kunigijos,
Šypsau atsiminęs jaunystės laikus.

J. Dzenkauskas.

Aukso grudeliai.

Gyvenimasis gali ši-tą duot, bet nieko negali zadet.

Paziūk savo kliaudis, tai žinosi ir savo geraišias ypatybes.

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

Vertė V. K. Račkauckas.

(Tasa.)

Šiandien šeimininkas buvo neapsakomai bjaurus Jevsiejui, visą dieną jis žiurėjo į senį su šaltu, nuobodus piktumu, ir dabar kuomet senis su ruduoju pabėjo į krautuvės kertį parodyt ten knygas, berniukas staiga, pats to nenorėdamas, pašnabždomis tarė stambjakaulini pirkėjui:

— Nepirkite anų knygų...
Pasakė iš bailiai krustelėjo. Iš pō akinių pažvelgę jam veidan šviesios primerktos akis.

— Dėlko?

Ne tuojuas, su tikru išsigalėjimu, Jevsiejas atsakė:

— Aš nežinau...

Pirkėjas vėlei pasitaisė akinius, pasitraukė nuo jo ir balsiau pradėjo švilti, skersomis žiurėdamas išeimininką. Paskui kilstelėjės galvą augštyn, jis išsykio pasidare statesnis, išaugo, pabraukė žilus usus, neskubiai priėjo prie savo draugo, paémė iš jo rankų knygą, pažiurėjo ir sviedė ją ant stalo. Jevsiejas žiurėjo į jį ir lankė sau kaž-ko balsaus. Bet stambjakaulis, dasilytėjės draugo rankas, tarė ramiai ir stačiai:

— Na, eiva...
— O — knygos? — šuktelėjo rudas.

— Eikiva... aš čia nepirkiai...

Rudas dirstelėjo į jį, paskui į šeimininką, jo mažos akutės émė greitai mirkčioti ir jis paėjo durų linkui.

— Nenorite? — užklausė Raspopovas. Jevsiejas iš balso suprato, kad senis nusistebėjo.

— Nenori! — atsakė pirkėjas, ilgai pažiurėjęs šeimininkui į veida. Tas susiraukė, pasitraukė prie savo stalo, mostelėjo ranka ir staiga nepaprastai balsiai tarė nepažystamu Jevsieju balsu:

— Tamstos valia, žinoma... Vis-gi aš to,

atleiskite, nesuprantu...

— Ko tamsta nesuprantu? — užklausė stambjakaulis, šypsodamos.

— Vartė knygas dvi valandži ir ilgiau dar... susiderėjot ir staiga — dėlko? — balsai šukavo šeimininkas.

— Tad nors iš dėlto, kad priminiai aš tamstos bjaury suukui... Tamsta dar nenusprogi? Gaila...

Stambjakaulis ištarė savo žodžius pamaži, nebalsiai, aiškiai, išejo iš krautuvės nesiskubindamas, sunkiai žingsniuodamas, balsiai.

Valandėlė žiurėjo senis paskui jo, paskui pašoko į vietos, smulkiai žingsniais pribėgo prie Jevsiejaus ir, pagriebės jį už pečio, greitai pašnabžda émė sakyti į jį:

— Eik paskui jo, dažinok, kur gyvena, eik!
Kad nepasergėt, suprantu, greičiau...

Jevsiejas svyravo iš šalies į šalį ir butų pargriuves, jei jo nelaikytų senis. Jo krutinėje buvo tuščia, ir senio žodžiai sausai ten barškėjo, tartum žirnai puslėje...

— Ko tu dreb, stabe! Aš tau sakau...

Pajutęs, kad šeimininko ranka išleido jo petį, Jevsiejas pasileido bėgti...

— Palaukk... kvailas...

Jis sustojo, šanksmo pavytas.

— Kur tau... ar-gi tu gali... Dieve mano...

Eik tu iš mano akių...

Jevsiejas pašoko į kertį, jis pirmą syki matė šeimininką taip užpykus, jis suprato, kad tame pykume yra dang išgąsčio, gerai jam pažystamo jausmo, ir, nežiurint į tai, kad jis patį sutrynė baimę, jam vis-gi patiko tas senio išgastis.

Mažutis, apdulkėjės senis puldinėjo po krautuvę, tartum pelė spąstuoze. Bėgo jis pas duris, kišo galvą lukan, tės kakla, vėl gržo krautuvėn, čiupinėjo save nusiminusiomis, silpnomis rankomis iš bambėjo ir šnypštė galvą purtydamas taip, kad akių šokinėjo ant veido.

— N-na-a... niekšas... ta-aip... niekšas... aš gyvas... gyvas...

Neužligio jis sušuko į Jevsiejų.

— Daryk krautuvę!

Sugržės savo kambarin, jis persižegnojo, sunkiai atsiduksėjo ir pavirto ant juodo suolo. Visados dailus, dabar senis buvo visas raukšlėtas, jo veidas susitraukė, rubai nutijo kvoldais ant jo išgadintu kuno, tartum jie išsyk pasididino ir išsitempė.

— Pasakyk šeimininkai, kad duotų man pipirienės... didelį stikliuką...

Kuomet Jevsiejas atnešė degtinę, šeimininkas pasikėlė, ant syki išmetė ją ir, plačiai išžiojės buraną, ilgai žiurėjo į Jevsiejų, paskui-gi paklauso:

— Ar tu suprant, kaip jis mane užgavo?

— Taip, — tarė Jevsiejas.

— O už ką — suprant?

— Ne...

Senis pakėlė ranką, pagrasė pirštu ir išaužtu balsu tarė:

— Aš jį žinau... aš daug žinau...

Nusimovės savo juodą kepurę, patrynė rankomis sau plikę, apžiurėjo kambarį, vėl pačiupinėjo rankomis galvą, ir atsigulė ant suolo.

Rajisa Petrovna įnešė vakarienę ir, bestatant indus ant stalo, paklausa:

— Nuvargai, tamsta?

— By neigaliu truputį... drugys, manau... Duokit dar pipirienės... Pasėdėkite su manim, tamstai dar anksti eiti...

Kalbėjo jis skubinai. Kuomet Rajisa atsisedo, senis pakėlė akinius ir abejojančiai ją visą peržvelgė.

Bevakarienai užėmės jis staiga, pakelės šaukštą augštyn, pratarė:

— Nesi nori valgyt... Aš papasakosiu tamstai — buvo tokiai atsikimai...

Jis nuleidės galvą ant bliudelio, ilgai tylėjo, tartum svarstė — ar pasakoti. Paskui, atsiduksėjės, pradėjo:

prigėjė alaus, paėmė plunksnų rašo korespondencijas prieš kunigą; senovės laikuose kariavo su kirvukais, o šiandien su plunksna. Šliuptarniai! Oi reikia mums disciplinos, disciplinos, nes tik disciplina ēsa gali panaikinti šmeižimus. Jūs, Waterburiečiai, esate, už tarkit už kunigus! — Toliaus pranašavo, kad tuojuo vysi žyda bus išvaryti iš Mezopotamiją ir su jais sykiu išeis iš visi mūsų cicilikai... Senadorio mieste esate visi „bomai“, kurie atlupinėdami svetimas skryneles bėgą į kitus miestus; Mahanojui lietuvių statę mokyklą, bet fundamentą padėjė iš alaus, ir bokštas sugriuvės. St. Louis mieste vienas sudžia pametęs urėdą ir ėjęs gatvių šluot už \$1.50, o mūsų saliunininkai subankrutinę gėdzią eit dirbt, per tat, kad juo moteris turincios šilkines šlebes. Tuomi užbaigė savo kalbą kun. Milukas. Mergaitės pagiedojo lietuviškas giesmės; prieš atidarymą prakalbę gideojo: „Sveiki sveteliai, sveikas seseles, sveiki tautiečiai“... Pabaigoje gideojo: O mūsų krašte, Lietuva brangi! ir kitas giesmės.

Kun. A. Milukui, tur-but, labai išpyko mėsos valgymas. Brooklyne liepė nevalgyt dešrų, nes esančios visos pakulinės, o Waterburiečiams linki valgyti cibulius ir makaronus.

Skrudė.

Vietines zinios.

— Gegužė 31 d. Brooklyno draugystės turėjo iškilmingą apvaikščiojimą, kaip paminėjimai 40 m. emigravimo lietuvių Amerikai. Paroda su dviejuose vaikščiojo didesnėmis Williamsburgo gatvėmis, lydima draugystę su save karunomis ir podraug su nauji tautiška vėliaiva, kuria itaisė vietinis Lietuvių Amerikos Piliečių Klubas. Prieš apvaikščiojimo buvo po draug pūventinimas naujos minėtos vėliavos. Parodoje dalyvavo minos žmonių ir miesto valdininkai. Po apvaikščiojimo gatvėmis minios sugijojo į Tautiško Namo staine, kur laikė prakalbavienas miesto valdininukų (angliškai), Liutkau-kas, kun. J. Žilinskas, Vinikaitis Kandrotas ir kiti — lietuviškai. Aukų lietuviškis mokslo vadovėliams leisti surinkta suvirš 70 dol. Visas apvaikščiojimas padarė ant Brooklyno lietuvių smagų ir tautiškosios vienybės išpujį.

Krasos dėžutė.

G. Baltakis. Sutinkame. Tik neilgą. Už raštelius ačiu. pp. Jokubynui ir Valparaiso kuopai. Atleiskite, kad Tamstų rašteliai nebepatilpo. Pirmiaus netikėtai atliko dėl vienos mažumo, o paskiaus jau buvo pervėlai.

S. Doniliavičiui. Mums labai gaila, kad Jūs Sveikas neaiškių sau persistatote, ka-

tai yra laikraštis ir kaip jis turi prieš visuomenę stovėti. Mat Jums viskas tas nepatinika, kas užgauna per laikraštį. Jums mylimas ypatas, o kiti nebūt tenkini, jei mės i Jūsų norą atsižvelgdami nepriimtu mėm jūjų raštus, svarstant visuomenės reikalus. Kadangi visuomenės reikalai yra augštės už asmenų norus, todėl mės ir negalime su Jumis Sveikai sutikti. Mums net nesuprantama, ką Jūs vadinate: „vedimu agitacijos prieš vi suotinąjį balsavimą“. Jeigu turite omenėje p. Balevičius straipsnelį, tai Jūs Sv. pamiršote, kad jis yra ne mūsų raštas, bet vieno iš visuomenės, kuri visuomet turi vietą laikrašiuose savo reikalus apkalti. O juk balsavimai irgi yra visuomenės reikalui. Anot Jūsų Sv. tai kas vienems jau aišku, tai ir visiems turi buti aišku. To vienok nėra. Visuomenės laikrašiuose apie viską reikia leisti kalbėti, ir išmintingi žmonės neatsikreipia užpakaliu į kitų nuomonės, bet išklauso, svarsto ir argumentuoja. Tik partijų laikraščiai žinomuose dalykuose kietai laikosi prie savo principų. Ir tai, jeigu da tie principai neesi didžiumai suprantami, tai ir partijų organai leidžia liuosai kalbėti ir rašyt apie visuomenės reikalus.

T. Klevelis. Eilutės nenu sisekė.

,L. U.“ Meldžiamė siuštis rankraščius su išstus, o ne atvirose kopertose.

Fr. Eism. Ne dėlei minčių, bet dėlei laiko ir vietas stokos. Paliesta gana plačiai daugelis klausimų, todėl bykaip atsakyti nei T-tai, nei kitiems nebus naudos. Bus atsakyta.

Buvęs Bažnyčioj. Rašote gerai, tik perligrati. Žinutėse ilgi išvadziojimai netinka. Verčiau rašyti tankiai, o trumai.

P. Vampsai. Tinka. Rašykite.

G. B. Baronui. Labai mums gaila, kad Tamsta už „L. Z.“ kritiką išišeidėt. Bet, tikėkite, tas nė su blogu noru atsitti.

Mūsų žingunė.

Menkutis — „Harmonija“ G. B. Raitelis — „Giria ošė ir lingavo“, „Vakaras“, „Dainius“, „Senatvė“, „Slenka laikas praeitin“, „Teisybė ir paska“, „Katėnas ir veidrodis“. P. B-tis — „Mariavitai“. K. J. Baronas — „Spėkų mės turime, bet nemokame jomis naudoties“. J. Juodzukynas — „Dėlei mokyklų klausimo“

Pigiai parsiduoda butas.

\$800 įmokant, likusių sumą lengvu išmokesčiu, galima pirkti vienai šeimynai namas iš 6 ruimų ant Clinico ties Willow Ave. Maspeth, L. I. Galima jame iš dviejų šeimynom gyvent. Atstumas per 30 minutų nuo Williamsburgo ir Brooklynio tiltų bei Long Island perkelos (ferry). Galite ateiti apžiurėti.

E. C. Rybickis, savininkas, 1817 Ilse Ave. Bronx.

„BALTRAMIEJAUS NAKTIS“

Yra tai puikus pranešuojančios romanas. Žingeldys tikėjimo pamatai ir mirštančiųjų ginčai: bedieve ir kataliko. Idomus darbai karaliaus, kunigų ir jų paslaptis.

„Balt. Naktis“ stora, didelė knyga. Kunigai draudžia ją skaityti.

Kaina 75 cen.

„RAISTAS“ (THE JUNGLE)

Versta iš anglų kalbos originalo. Yra tai aprašymas iš Amerikos lietuvių gyvenimo. „Raistas“ taip žingeldi, kad į visas civilizuotas kalbas išversta, todėl i jog akyva knyga. „RAISTA“ perskaitys busi kaip šešias klasas pabaigės ir geriau pasauli bei surėdymu pažinsi, negu daug metų Amerikijoje gyvenės.

Kaina 1 dol.

Reikalaujant knygu adresuoti:

Mad. Sq. Sta. box 189, New York.

Prenumerata laikraščiu „Vienvės Lietuvninku“ arba „Lietuvos“ metams 2 dol., bet kas naujai užsisakykys per mane „Vienvės Lietuvninku“ arba „Lietuvos“ metams, prisūsdamas man 2 dol., apturės viena šitu laikraščiu ir „Baltramiejaus Nakti“ DOVANAI.

Aukos „Revoliucionieriaus kojai“.

J. Luobikis Worcester, Mass. per „Kovą“ — 25 c.

ANT RENDOS.

Daili kriaunčių šapa su pečiaisiais prosams ir šviesa, visos lubos ar pusė lubų.

155 Hope st. Brooklyn, N. Y. Savininko adresas: Mr. Plift, 233 E. 62-nd st. New York.

PIGIAI PARDUODA GROSERNIĄ.

Kas nenori sučėdymat skatikui be naudos buti, gali labai pigiai pirkti dailią grosernią ir vaisių krautuvę (fruit store). Pelnas užskirtinės mėsinyčios biznų, te pasiskubina greitu laiku atsišaukti. Pardavimo priežastis — iškeliamas į kitą miestą

318 Wythe ave., Brooklyn, N. Y.

Sugryžtantis pergalėtojai.

Nuo neatmenamų laikų pergalėtojų sugryžimas buvo apvaikščiojamas visos tautos. Kiekvienas stengesi parodyti savo meilę ir pasiženitimą. Gali buti netinkamu, b. t. teisinga sulgytinis su tuo prasinešančia pirmyniagą Trinerio Amerikoniško Eliksyro Karčiojo Vyno. Jis pergalėjo visus nuduotojus, nes geresių šitos rūšies vaistų negalima nė vienam padaryti. Jei tas butų galima, tai tas butų vėl padaryta tik Trinerio. Jo laboraterijos, po priežiūra mokslininkų yra pavyzdžiuošvarumo ir prieinamos kiekvienam. Jo vaistai yra žinomi žmonėms kaip išskirkimų gyduoles visose skilvio, žarnų ir kraujo ligose. Vartok juos kaip tik valgumas sumenkės ar jau siesi silpnų ir pailsusi be jokios matomas priežasties. Gaunama apie kieko. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

No. 1005. — Gvarantuota per W. F. Severa Co. sulyg įstatymais apie Maistą ir Vaistą, nuo 30 d. Berželio, 1906 m.

NUSILPNYTAS PILVAS

Šu visais savo sumišimais organiku funkciju, tokiomis kaip: nelumas, dispepsija, apdegimas aštras arba chroniškas, diegliai, skaudėjimai pilvo, geltlige, neuralgia pilvo, sukestejimas, nerviška dispepsija, vertimas ir mešlungiškumas reikalanja įvedančio į tvarką veikėjo, tokio kaip

SEVEROS GYVASTIES BALSAMAS,

dėl to kad duotu pilvui stiprumą ir nauja energija. Yra tai vaistas į kuri be jokios abejones galima tiketi kad tikrai duoda stiprumą ir pašelpa visokiose atsitikimose silpnybęs, susimūryjimo, negalejimo, linkimą prie gailesčio, susilpnymą pajegos ir tt. Geras kaip dėl senų taip ir dėl jaunų. Tikras prietelis moterims ir merginoms.

Turejau Skaudejimus Pilvo.

Turejau skaudejimus pilvo ir šone, mušymą širdies ir abelna nusilpnėjimus, betgi nuo laiko kada pradėjau imti ant pilvo Severos Gyvasties Balsamą Pastileis, visas skaudejimus pilvo priejoe ir šiandien jaučiuosi sveikas ir išgyditas,

Robert Hudecek, 1102 Walnut Ave. N. E., Cleveland, 0.

Visi aptiekoriai pardavineja Severos Vaistus.
Ziurek kad ne duotu tau netikros Severos.

NETURI RAUDONO VEIDO

tie, kurie serga anemija.

Severo Krauja-czystyns

butinai ir greitai priduoda kraujui koliera, nuvaro šalin nuo veido žalą išblūšimą ir padaro tą, kad žmogus jaučesi gera. Ant egzemos, pasididinimo paliaukiu, vočiu, užsinuodijimu ir tt. Geriausias vaistas imti pavasario laike.

Kaina \$1.00.

SUARDYTI NERVAI!!

Kada nervai nesveiki, suardyt, nespakaini, tada

Severo Nervotonas

duos jem gyvast ir naturališką pajiegą. Is yra neatbutinai reikalingas kožnam atsitikime nerviškumo. Atsakančiausias vaistas nuo sustiprinimo smegenų ir nerviško sistemo. Nuo skaudėjimo galvos, nuo prispaudymo, nuo nemiegojimo, nerviško sužiedymo ir nuo kitų tokijų ligų.

Kaina \$1.00.

DAKTARO PATARIMAI DOVANAI.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Old Phone 293-R. New P-ne 1500-R.
**Lietuviškas Graborius,
Fr. Kavaliauskas,**
Karietos Laidotuvėms, Vese-
lioms ir Krikštynkms.
57 Cor. Hazle & Stanton st.,
Wilkes-Barre, Pa.

**PIRMAS LIETUVIŠKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIŲ ABROZU.**
— Darba —
atlieku pui-
kai už priei-
namą preke-

Kogeriausia
daraū nau-
jas skripkas
ir taisau.

G. BENSON,
328 Bedford ave. BROOKLYN,
N. Y.
(tarpe So. 2-nd ir 3-rd st.,
du blokai nuo Grand st.)
Galerija atidara nuo 8 rytų iki 6 val. vakare.
Utarninkas ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman
Gydotojas iš seno krajaus.
**Specijalistas nuo visokių
ligų.**

Gydo net labiausiai užsienėjusias vyru,
moterų ir kudinių ligas.
Galima snišnėkėti lietuviškai, len-
kiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviškai.
VALANDOS PRIEMIMO.
nuo 8 iki 10 iš rytų, nuo 2 iki 4 po piet
nuo 7 iki 9 vakare.
No. 51 N. Washington street
Wilkes-Barre, Pa.

PRIETELIAI LIETUVIAI.
12 dideliu ir 12 mažu,
Prekė \$10 už baksą. Freitas apmokanais
H. B. ROSENSON,
817-819 Grand St.,
Telephone, 1122 Wilkes-Barre.

**GERIAUSIA UŽEIGA PAS
VINČA ŽARSKI.**
Laikau puikiuoje vietoje Saliuną, už-
laikau skaniausius gérimus, Aly, Ariel-
ka, visokį Vyną ir kvepenčius Cigarus.
Lietuviui nepamirškite atsilankyt i pas
savo tautieti po Numeriu

111 Wythe Ave.
Brooklyn, N. Y.
Jonas S. Lopatto,
Attorney and Counsellor-at-Law (Lietu-
vys advokatas pabaigęs Pennsylvanijos
Universitetą), užsiėmęs varamu provy vi-
suose teismuose.

Offisas rumuo 47-48-49 Bennett
Building, kampo Public Square ir North
Main Street, WILKES-BARRE PA.
Teleponas naujas Offiso 37
" " Residencijos 1284-R.

New Phone 4023-2. Lock Box 48.
CHAS. ADAMS.
Laikau agenturą, parduodu širkortes
ant geriausiu linijų ir greičiausiu lai-
vu ir siunčiu pinigus į visas vieto da-
lis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos
kursą. Prieg tam laikau HOTELI.
Chas. Adams,
George ave & Ash st., Parsons, Pa.

Lietuviškas Ziegormeistras.
Szuomiu užsimiu jau 18 metų.
Pranešu visiems lietuviams,
kad užsimiu laikau arba kve-
penčius vyrus, arba
kabpo tai, laikrodžių sienu iu,
elzininių čiato auksu viršiš
ir moteriškinu gražiom kvelet-
koms ir t. t. Visokių ziedi
slibinų ir šeip nesiot valki-
name ir merginų dideliam
pasirinkime ir už prieinam
preke. VISOKIŲ MUZIKOS
IRANKIŲ.

Skripku, armoniku, strunu, klenetu, briftu, drū-
knojanu maszini ir parasonu. Teliposi dzlego-
rėlius pataisau.

M. MINKUS,
kamps Hancock ir
226 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

P. V. ROVNIANEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slaviskas

BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELARIJOS:

25 Ave. A., New York, N. Y.
612-614 Grant st., Pittsburgh, Pa.
305 North Water st., Connellsville, Pa.

TAUTIEČIAI!

Jeigu norite siysti pinigus į seną kraju, arba reikalinga
kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias
bankierius visojo Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir
greitai siunčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų,
kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp, Anglia,
Fium, Libau ir t. t. Paimam visokias reikalauose turto ir karei-
vijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mo-
kam procentą.

Su bent kokiui reikalu kreipkitės ypatiškai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

GARSUSIS PASAULEJE
Profesorius Medicinos

Dr. E. C. Collins,
Uždėtojas
Collins N. Y. Med. Instituto.

Patarimai DOVANAI!

Ateik, ar parašyk, Instituto

daktarai suteiks dovana.

Kad apturētumet šviežius
ir grynas vaistus, tai speci-
jalistai Instituto Laborato-
rijoje sutaisys ir pasiūs į
namus, kurų kitur niekur
negali gauti.

Jeigu sergi reumatizmu, užsienčiamos slaptoms ir krauju užnuodijimo

lignom, ausų, kaklo, krutinės, kepenų, širdies, plaučių, strėmų, nugaros ir

tam panašioms, **VYRAI** ir **MOTERIS**, ateikite arba rašykite, adresuojant:

COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

140 WEST 34th STREET, NEW YORK.

OFISO VALANDOS:

Kasdien nuo 10 iš ryto iki 1.

po pietu nuo 2 iki 5 val.

Sventadieniais nuo 10 iki 1.

Vakarais utarninke

nuo 7 iki 8 val.

Dr. J. McGLADE,

Dr. J. F. COYLE, Gydymo Direktorai.

300.000 IŠGYDYTI!

Nereikia ilgiau sirgti! 300.000 žmonių
buvei varginti visokiomis ligomis, tapo pasek-
mingai išgydyti ir tie, kuriuos kiti daktarai ir
Institutai buvo pripažinę už neišgydomus; vien-
tok garsieji daktarai **Collins New York Me-**
dicinal Institute ir tuos išgyde.

Nenustokite! Nepaisyk kaip yra
sunki arba užsisenėjusi liga, nes tie patis **Spe-
cialistai** ir Tave teigpi gal išgydyti. **Neatide-
liok**, ateik (arba parašyk lietuviškai), o apturė-
turusės pagelbėjimui vaistus, kurie tuoju
suteiks palengvinimą ir padarys sveiku.

Nepayesk savo sveikatos ir ateities
menkiems ir nepatyrusiuose daktarams,
aplysiuose, apskritimais, kreipkis prie
viensiu žmonių geriausiu gydytojui!

Collins New York Medical Institutes yra
seniausias, didžiausias ir atsišaukus, jo suma-
nus specjalistai daktarai direktorai, tuoju
užsūs tavo ligos išgydymu.

TEISINGI DAKTARAI! **GERI VAISTAI!**
TIKRAS GYDYMAS!

Reikale tam tikras specjalistas daktaras pa-
daro operacijas.

Jeigu sergi reumatizmu, užsienčiamos slaptoms ir krauju užnuodijimo

lignom, ausų, kaklo, krutinės, kepenų, širdies, plaučių, strėmų, nugaros ir

tam panašioms, **VYRAI** ir **MOTERIS**, ateikite arba rašykite, adresuojant:

COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

140 WEST 34th STREET, NEW YORK.

OFISO VALANDOS:

Kasdien nuo 10 iš ryto iki 1.

po pietu nuo 2 iki 5 val.

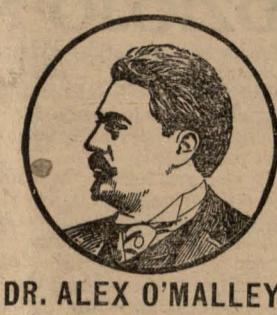
Sventadieniais nuo 10 iki 1.

Vakarais utarninke

nuo 7 iki 8 val.

Dr. J. McGLADE,

Dr. J. F. COYLE, Gydymo Direktorai.

DR. ALEX O'MALLEY,
SPECIJALISTAS.

1880 Per suvirs 21 metu 1909
aš pasekmungai išgydžiau visokio budo

Ruptura

Vyrų, moterų ir vaiku
TIKRA RUPTURA,

VANDENE RUPTURA.

NETIKRA RUPTURA

be peilio ir be skausmingo arba pavojingu operaciju. Aš per paskutinius metus išgydžiau šimtus ligonių (jusu pačiai apie linkę), pas kurios galit pasklauti apie mano gydymą: nėkias su manim nesusiligina šitoje gydymo sakoje. Išgydyti ligonai geriausias liudymas.

IŠGYDYTAS PIRM PENKIU
SUVRŠ METU.
tebesveikas—nebenėsio diržu.

John Villinger, superintendetas Susquehanna (Stegmaier) bravoro, Nanticoke, sako: „Aš įgavau ruptura nuo kėlimo suniauklį. Lankiau yairius gydytojus, kurių sakė mano ligą esant neišgydoma. Jokie diržai negelbėjo, pakol nuėjau pas d-rą O'Malley. Aš darab sveikas. Neturiu jokių skaudėjimų, jokių išsiveržimų, ir mielai pasakoju kitiems kenčiantims, kas mane išgydė. Dirbu bravore kasdien ir seniai numečiau diržus, nes man ju nereikia“.

Tai vienas iš daugelių liudymu nuo dekingu išgydyti ligoniu.

Šimtai panašiu liudymu sudėti mu-
su rašinėje.

Atsiusk 2c. markę ir gausi mano
knygutė apie rupturą, su paveikslais,
užduyk.

Dr. O'Malley

Medical Offices:

158 So. Washington Street,

Wilkes-Barre, Pa.,

kur lietuviškai ir lenkiškai susikaba-
ma ir susirašoma.

BROLIAI, PAS SAVO!

Tikras Lietuviškas

Dziegomeisteris ir Aukso rius

duodu žinoti, jog uždžiau, krautuve

visokų tavorų, kaip tai: žiedų šluibini

susūžiedavimo ir išsodintų visokai

neuzkankančių sveikatų ir sistemų.

Visokų broškų, spilkų kaip virams teip

ir meringom. Lenciuolių aukštinų

ir paukuotų ant 10 metų. Užlaikau

muzikališkų instrumentų, armoni-
kus, skripkas, muzikališkus boxus,

klernatūs ir teip toliaus. Prilaikau

visokius akuliorius dėl visokų akių,

kaip akulistas praktikavojas ant to.

Etu išspraktikavojas per 27 metus

ant taisymo dziegomeisterių, dziegiorių,

broškų, spilkų ir kt.

Joseph Mitko,

254 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Telephone: 1568 Greenpoint.

VIENYBĖ

TEN IR

GALYBĖ.

Tel. 2017 Greenpoint.

Vinco Daunoro APTIEKA

227 ir 229 Bedford ave.

Kamps North 4 gatvės.

BROOKLYN, N. Y.

Telephonas 8 S.

P. V. Obiecunas & Co

Cor. 12-th and Carson st.,

S. S. Pittsburg, Pa.

JOS. ANDRIUSZIS

Sinclair House,

Didžiausias ir puikiausias saliu-

nas, geriausia užeiga lietuviams